

רע"פ 9066/23 - טארק אלמור נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 9066/23

לפני: כבוד השופט ח' כבוב

המבקש: טארק אלמור

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה בעפ"ג 49686-07-23 שניתן ביום 03.12.2023 על-ידי כבוד השופטים א' בולוס, מ' דאוד ו-נ' סילמן; בקשה לעיכוב ביצוע

בשם המבקש: עו"ד נאג'י עאמר

החלטה

בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כבוד השופטים א' בולוס, מ' דאוד ו-נ' סילמן) בעפ"ג 49686-07-23 מיום 03.12.2023, בגדרו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בעכו (כבוד השופטת ש' פיינסוד-כהן) בת"פ 2021-04-21 מיום 20.06.2023.

רקע והליכים קודמים

1. ביום 10.10.2021, הורשע המבקש, על-פי הודאתו, בכתב אישום המייחס לו ריבוי עבירות איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין (להלן: החוק), התשל"ז-1977. על-פי כתב האישום, המבקש שלח למתלוננת, אשר הייתה אשתו אותה העת, הודעות כתובות רבות ו-32 הודעות קוליות בהן איים בפגיעה, בה, בבני משפחתה, ברכושה ובמכריה - לרבות איומים ברצח.

2. בעניינו של המבקש הוגשו מספר תסקירים מטעם שירות המבחן, אשר לבסוף בא בהמלצה לשלב בין מאסר מותנה, פיצוי למתלוננת והתחייבות להימנע מדבר עבירה. לצד זאת, נוכח התרשמות שירות המבחן מקיומה של נזקקות טיפולית, הומלץ להטיל על המבקש צו מבחן לתקופה בת 12 חודשים.

עמוד 1

3. ביום 20.10.2022 נגזר דינו של המבקש. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם בעניינו נע בין 3 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל. בשים לב לתסקיר שירות המבחן, המלמד בין היתר על נסיבות חייו הקשות של המבקש ועל התגייסותו להליך טיפולי - נקבע כי יש לגזור את דינו בתחתית מתחם הענישה שנקבע בעניינו.
4. אשר על כן, בית משפט השלום אימץ את המלצת שירות המבחן ועל המבקש נגזר צו מבחן לתקופה בת 12 חודשים. הובהר למבקש כי במסגרת צו המבחן עליו לבצע את כל הנדרש על-ידי שירות המבחן ובכלל זאת, כל טיפול שיידרש. כן הוסברה למבקש משמעות הצו לרבות משמעות הפרתו "והוא קיבל אותו על עצמו". בנוסף, על המבקש נגזר עונש מאסר על תנאי לתקופה בת 3 חודשים, למשך 3 שנים, שמא יעבור עבירת איומים; קנס בסך 100 ש"ח או יומיים מאסר תמורתו; פיצוי למתלוננת בסך של 500 ש"ח; וכן, התחייבות להימנע מעבירת איומים בסכום של 1,000 ש"ח בהתאם לסעיף 72(א) לחוק.
4. ביום 09.02.2023 הוגש לבית משפט השלום תסקיר משלים, במסגרתו ביקש שירות המבחן לערוך דיון מחודש בעניינו של המבקש, להפקיע את צו המבחן בעניינו וכן להטיל עליו ענישה הרתעתית. זאת, לאור קביעתו כי רמת המסוכנות של המבקש, בעת מתן חוות הדעת, היא גבוהה מאוד - קביעה אשר נסמכה על כך שהמבקש "ממשיך לבטא קורבנות"; נמנע מלשתף פעולה; מצהיר באופן מפורש כי אינו מעוניין להיות בקשר עם גורמי הטיפול; וכן, מבטא רמת תוקפנות גבוהה כלפי המתלוננת.
5. ביום 04.04.2023 נערך דיון בעניינו של המבקש אשר בסופו נעתר בית משפט השלום לבקשת שירות המבחן להפקעת צו המבחן. בתוך כך הוטעם, כי בקשת שירות המבחן נסמכת על מכלול אמירות ואירועים של המבקש לשירות המבחן, ונתמכת בדבריו של המבקש בדיון בפני בית המשפט. בנוסף, בית המשפט עמד, בין היתר, על כך שלמבקש "דרישות ממכלול הסובבים אותו [...] אך לא הביע דרישה אחת מעצמו".
6. ביום 11.05.2023 הוגשה חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות, ממנה עלה, בהסתמך על חוות דעת רפואית, כי המבקש אינו כשיר מבחינה רפואית לביצוע עבודות שירות.
7. לבסוף, לאחר שטענו הצדדים לעונש, ביום 20.06.2023 נגזר בשנית דינו של המבקש. נקבע, בין היתר, כי "[המבקש] הוכיח כי האמון שניתן בו הנדרש לצורך גזירת העונש מתחם למתחם הענישה לא היה מוצדק", ולצד זאת נלקחה בחשבון העובדה כי השתתף בהליך טיפולי ראשוני כך שביצע חלק מצו המבחן. אשר על כן, על המבקש הושתו שני חודשי מאסר בפועל, ושאר רכיבי גזר הדין הקודם נותרו על כנם.
8. המבקש ערער על חומרת עונשו לבית משפט קמא, וערעורו נדחה ביום 03.12.2023. בשים לב לתסקיר שירות המבחן נקבע, כי אין מנוס מקביעת ענישה שתהלום את חומרת מעשיו של המבקש, בפרט נוכח רמת מסוכנותו. הוטעם, כי יש לדחות את ערעורו של המבקש בהתחשב בעובדה שמעל באמונו של בית המשפט; בריבוי העבירות שביצע; כמו גם בעמדתו הנחרצת של שירות המבחן וההנחה ששירות בתי הסוהר ערוך לטפל באסירים במצבים רפואיים מורכבים.
9. המבקש מיאן להשלים עם פסק דינו של בית המשפט המחוזי, ומכאן הבקשה שלפניי שלצידה בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר שהושת עליו. בגדר הבקשה לרשות ערעור טוען המבקש כי שיקולי צדק מחייבים את ביטול עונש המאסר שהושת עליו. בתוך כך נטען לנסיבותיו האישיות הייחודיות, המאופיינות במצב בריאותו הירוד ועברו הפלילי הנקי. בפרט נטען, כי "אין צדק בכך שהמבקש בשל חוליו יאסר, בעוד שנאשם אחר עם נתוניו של המבקש שאינו סובל

ממחלה המקשה על ביצוע עבודות שירות יבצע את עונשו בלא במתקן כליאה".

דין והכרעה

10. לאחר עיון, באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה לרשות ערעור להידחות.

11. הלכה היא עמנו כי בקשה לרשות ערעור ב"גלגול שלישי" שמורה אך למקרים בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים, או בנסיבות המקימות חשש לעיוות דין, או אי צדק חמור שנגרם למבקש. עוד נקבע, כי כאשר הבקשה נסובה על חומרת העונש, כבעניינינו, לא תינתן רשות ערעור אלא כאשר העונש שנגזר על המבקש סוטה באופן קיצוני ממדיניות הענישה המקובלת או הראויה בהתאם לנסיבות העניין (רע"פ 7578/23 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (01.11.2023)).

כאמור, כל שטען המבקש הוא לקיומם של שיקולי צדק המצדיקים לחרוג לקולא ממתחם העונש שנקבע בעניינינו, כך שיבוטל עונש המאסר שהושת עליו. אכן, במקרים מסוימים, שיקולים של עשיית צדק - לרבות שיקולים הנוגעים לנסיבות חייו של המבקש - עשויים להצדיק מתן רשות ערעור לדין "בגלגול שלישי" בפני בית משפט זה. זאת, במקרים נדירים וחריגים ביותר שבהם מתגלה אי צדק בולט (רע"פ 5029/23 עיסאוי נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (05.07.2023)). אולם, איני מוצא כי יש בעניינינו כדי לספק עילה להתערבות בקביעת הערכאות קמא. ואבאר.

12. בית משפט השלום צעד כברת דרך משמעותית לעבר המבקש, עת קיבל את המלצת שירות המבחן והשית עונש החורג לקולא ממתחם הענישה שנקבע בעניינינו. ברם, המבקש מעל באמונו של בית המשפט, באופן שחייב 'שקילה מחודשת' של גזר דינו. כך, לבסוף, משיקולים שונים, אשר בראשם חומרת מעשיו של המבקש והצורך בהרתעתו - נקבע כי אין מנוס אלא להשית עליו עונש מאסר בפועל. נוכח האמור, ברי כי עונש המאסר שהושת על המבקש מוצדק בשים לב לנסיבות המעשה והעושה, כמו גם בהינתן היעדר שיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן. אשר על כן, אין בידי לקבל את טענת המבקש לפיה "המבקש בשל חוליו יאסר" (ההדגשה הוספה - ח' כ').

אם כן, הערכאות הקודמות שקלו את נסיבותיו הפרטניות של המבקש, והתחשבו בכלל השיקולים הנדרשים לקולא, לרבות מצבו הרפואי, תוך איזון אל מול נסיבות ביצוע העבירה. וכל זאת, עת שעונש המאסר שהושת על המבקש, העומד על חודשיים בלבד, נגזר עליו אך לאחר שהאחרון נמנע מלשתף פעולה עם גורמי שירות המבחן, ותוך שהוא מנצל לרעה את ההזדמנות שניתנה לו (ראו, למשל: רע"פ 6481/17 האלה נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (02.11.2017)). ברי כי אין המקרה דנן נכנס בגדר אמת המידה המצומצמת להתערבות בערכאה זו, בשל שיקולי צדק.

13. טרם סיום יוער, ביחס לטענות המבקש הנוגעות למצבו הרפואי - כי חזקה על שירות בתי הסוהר שהוא ערוך להעניק טיפול רפואי לאסירים המצויים בפיקוחו (רע"פ 7578/23 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (01.11.2023)).

14. הבקשה לרשות ערעור נדחית אפוא, וממילא נדחית עמה הבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר.

15. המבקש יתייצב לריצוי עונש מאסרו ביום 15.01.2024, בהתאם להחלטת בית המשפט המחוזי מיום 03.12.2023.

ניתנה היום, ט"ז בטבת התשפ"ד (28.12.2023).

ש ו פ ט

עמוד 3

